

Gåvor och nåd

Om jag talade både människors och änglars språk men saknar... (1 Kor 13:1)

Trots att en människa har många fördelar och gåvor, kan hon om utan nåd gå till fördärvet och gå evigt förlorad; för det är inte genom sina gåvor som hon är förenad med Jesus Kristus, eller görs till ett Guds barn, eller ställs i nådens förbund (Matt 7:21-23).

Vi ser hur det är med barn som leker tillsammans under dagen, ett barn går hem till sin far och det andra till sin. Det kan mycket väl vara så att de under dagen är så lika att vi inte kan avgöra vems barn som är vems. Men när kvällen kommer kommer far ut till sitt barn och säger, "Kom in nu mitt barn." Och skulle det andra barnet vilja gå in så säger han, "Nej, kära barn, du måste gå hem till din egen far."

Under vår levnad blandas nåd och gåvor. En del har fått nåd, andra är begåvade, och det ser väldigt lika ut. Men, åh, när natten kommer och döden nalkas, då säger Gud till dem som har nåden, "Kom mina barn, stig in"; men om dem som endast är begåvade kommer, sänder han bort dem.

Om en människa går till fördärvet och går förlorad sjunker hon djupare ner i helvetet ju fler gåvor hon har. Liksom en människa som ligger i vatten och sjunker ner, ju mer guld hon har på sig desto djupare sjunker hon, och medan hon sjunker, om hon ännu har något tid kvar att ropa, säger hon, "Åh, plocka av mig guldsäckarna, guldsäckarna dränker mig, de förgör mig." Därför säger jag, dessa guldstycken och gyllene gåvor förgör människor. När människor stiger in i fördärvet - ju fler gåvor de har, desto djupare ska de sjunka...

A homiletic Encyclopedia sid 2216